DELA C. F. R.

Inlesniri acordate pentru transportul refugiaţilor, bagajelor, etc.

Direcţia generală C. F. R. a aprobat următoarele: călătoria refugiaţilor din teritoriul ce-l ocupă Ungaria, cât şi transportul bagajelor, efectelor de strămutare ,animalelor, vehiculelor, nutreţului, arhivei, mobilierului, etc., aparţinând particularilor, cât şi autorităţilor se va face în aceleaşi condiţiuni ca şi pentru refugiaţii din Bucovina şi Basarabia, cu taxe creditate, pe bază de buletine de însoţire, ce se vor emite de staţiuni, în urma prezentării adeverinţelor eliberate de organele ministerului de interne.

Refugiaţii, împreună cu bagajele lor, sosiţi fără nici un document vor putea să-şi ridice efectele sau bagajele fără a li se pretinde nici un fel de taxe.

Refugiatul va da o declaraţie semnată, în care se va nota numărul vagonului, staţia de predare, cantitatea, cântimea, greutatea, etc., notându-se legitimaţia de identificare ca: biroul populaţiei, etc.

In lipsă de acte vor semna martori.

La fel se va proceda şi pentru transporturile ce vor sosi în viitor şi la cari nu se vor putea emite de către delegaţii ministerului de interne dovezi de refugiat sau nu se vor putea întocmi documente de transport.

Se vor evita orice forme inutile, care ar putea întârzia eliberarea transporturilor.

Aceleaşi dispoziţiuni se aplică şi cetăţenilor, cari voesc să plece în teritoriile din Ardeal, ocupate de Ungaria, adică vor călători pe baza buletinelor de însoţire, ce se vor emite de staţiuni la prezentarea actelor eliberate de ministerul de interne, prefectura poliţiei Capitalei sau prefecturile de judeţe.

Prin acte eliberate de acele autorităţi se înţeleg ordine de serviciu, adeverinţe sau dovezi.

Dela Academia de inalte studii comerciale şi industriale din Bucureşti

Rectoratul invită pe următorii licenţiaţi să comunice rectoratului academiei comerciale din Bucureşti, piaţa Romană, adresele şi informaţiuni asupra ocupaţiunii lor actuale : Bocan Ion, Dâdârlat Petre (din seria licenţiaţilor 1938), Jipa A. Vasile (din seria 1939), Mija Radu, Trimbiţoni Mircea, Tcaciuc Ilie (din seria 1940).

„Bursa D. Paciurea"

Ministerul cultelor şi artelor aduce la cunoştinţă că s'a instituit concurs pentru acordarea „Bursei D. Paciurea", pe intervalul Noembrie 1940 — Noembrie 1942. Concursul se va ţine peste o lună dela apariţia prezentei publicaţii.

Au dreptul să candideze la acest concurs absolvenţii români cu distincţie ai secţiei de sculptură dela Academia de arte frumoase din Bucureşti, sau dela alte şcoli similare, cari nu au împlinit vârsta de 36 ani.

Concurenţii îşi vor depune petiţiile de înscriere, la Direcţia artelor din ministerul cultelor şi artelor (str. General Berthelot 28 Bucureşti), împreună cu actele de naştere, cetăţenie, botez şi studii, arătându-şi totodată adresa exactă.

După închiderea înscrierilor, se va comunica celor în drept în ce va consta proba practică.

AŞA SĂ ARATE FAŢA „EUROPEI VIITOARE"?

CĂTRE PRIETENII NOŞTRI DIN GERMANIA

Nu facem parte dintre cei cari au „descoperit" Germania. Dimpotrivă. Din tinereţea fragedă am luptat pentru apropierea culturală romîno-germană. Scrisul, începînd din anul 1910, ne stă mărturie. Această luptă, pe care mulţi o duceam izolaţi, s'a rânduit sub steagul „Societăţii Germaniştilor Români" (întemeiată în 1930), condusă de marele luptător naţionalist, germanistul emerit S. Mândrescu. La doi ani după victoria naţional-socialistă, adică în Ianuarie 1935, am accentuat caracterul cultural-luptător, înfiinţând, în jurul aceluiaş conducător, „Institutul de cultură româno-german", a cărui activitate de 5 ani a impresionat pe cine trebuia în Germania.

Probă: Universitatea din München a înfiinţat un lectorat românesc şi tot la München s'a înfiinţat, ca replică, la ostenelile noastre, „Institutul de cultură germano-român" sub preşedinţia celui mai mare scriitor german de azi, premiat cu medalia „Goethe", Guido Erwin Kolbenheyer (membru el Academiei Române), făcându-mi-se cinstea, ca Român, să fiu numit primul vicepreşedinte. Personalităţi de întâiul rang din viaţa culturală germană făceau parte din comitet. E deajuns să notez pe d-nii: K. Al von Müller, preşedintele Academiei bavareze de ştiinţe, prof. dr. K. Vossler, fost rector de universitate, savant de reputaţie europeană, W. Wüst, decanul facultăţii filozofice, prof. dr I. Wilhelm, consilier guvernamental, dr. Fochler-Hauke, directorul Academiei germane, etc., ca să se poată vedea greutatea care se dădea instituţiei. Toate aceste personalităţi cunosc râvna cu care institutul a luptat să intensifice cunoaşterea şi apropierea reciprocă, luptă cristalizată în „Revista Germaniştilor" în cei 7 ani de apariţie a ei, conferinţe la München şi Berlin, la radio München etc. Acestea toate le pomenesc prietenilor noştri din Germania nu spre a ne lăuda, ci spre a le aminti că nu de ieri, de azi s'a înfiripat curentul de apropiere româno-germană, curent pe care l'am văzut crescând şi culminând cu tratatul de comerţ şi cu alipirea noastră la Axă. Intram, în fine, în făgaşul politicei fireşti, determinate de situaţia geo-politică. Avem satisfacţia datoriei împlinite, liniştea conştiinţei împăcate.

Vor înţelege prietenii noştri germani de ce a căzut uluitoare deciziunea de la Viena, care, în loc să nemulţumească pe unul, răscoleşte două popoare? Cum? Unde este principiul etnic şi corolarul său, schimbul de populaţii? Se aplică numai celor cari-l formulează? Să suferim numai noi urmările „sancţiunilor" şi ale tratatului din Versailles? De ce? Noi nu reprezentam erorile acestui tratat, ci eram Stat cu graniţe etnice fireşti, aşezate prin libera voinţă a fraţilor risipiţi (ceeace era nefiresc: Sudul Dobrogei l-am dat de bună voie), nici nu am luat armele să apărăm Versailles-ul. Să fim pedepsiţi, totuşi, pentru acest tratat al altora, mai greu decât însişi făuritorii şi susţinătorii lui principali, numai faţă de cari se întrebuinţează cavalerismul? Ei, bine! Chiar dacă s'ar cuveni să fim pedepsiţi pentru greşeli trecute, chiar dacă ar fi socotite aceste greşeli drept crime politice şi totuşi avem dreptul să cerem, ca ultimul condamnat, *dreptate*. Să ne-o refuze, oare, bunii prieteni din Germania, cei cari s'au ridicat împotriva nedreptăţii, împărţitorii de dreptate, rânduitorii pe baze drepte ai Europei viitoare? Căci nu se poate să arate astfel, ca ciopârţitele noastre graniţe, faţa Europei viitoare.

Şi atunci, ce vom mai spune noi, prietenii sinceri ai culturii germane, celor cari ne vor întâmpina cu ironie: „Ei, ne-am alăturat şi de Axă. Ce-a ieşit?". O, nu! Faţa Europei viitoare nu poate fi aceasta! Suntem siguri că toţi gândiţi la fel şi că nu veţi îngădui, până la urmă, să ne strivească Nedreptatea.

Prof. dr. VIRGIL TEMPEANU
secretar general al institutului de cultură româno-german, fost lector la universitatea din München.

ORGANIZAREA SISTEMULUI CORPORATIV IN BELGIA

Bruxelles, 4 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:*

Se continuă în mod activ organizarea sistemului corporativ în toată Belgia, sistem ce fusese atât de combătut de fostul regim democrato-masonic, din cauza asemănărilor lui cu corporatizmul fascist.

Monitorul oficial publică un decret prin care se înfiinţează prima corporaţie naţională a agriculturei şi alimentaţiei care va cuprinde pe toţi producătorii şi comercianţii de produse agricole belgiene.

Demisia ministrului japonez al marinei

Tokio, 4 (Rador). — *Agenţia „Domei" anunţă că d. Yoshida, ministrul marinei, şi-a anunţat oficial şefului guvernului demisia sa, prin mijlocirea vice-ministrului marinei.*

D. Yoshida, care este bolnav de cord, a fost transportat Miercuri dimineaţă la spitalul marinei.

CALMUL CEL MAI DESĂVÂRŞIT DOMNEŞTE LA MARTINICA

Vichy, 4 (Rador). — *Agenţia „Havas" transmite :*

Calmul cel mai complet domneşte la Martinica. Contrariu alegaţiunilor posturilor de radio străine, cari fac aluzie la turburări ce s'ar fi produs în Martinica şi cari ar fi necesitat intervenţiunea forţelor armate, d. Brossoles, guvernatorul insulei a adresat o telegramă d-lui Lemery desmiţind aceste zvonuri, arătând că acolo este linişte.

Noui vizite ale d-lui Mussolini in Italia de Nord

Roma, 3 (Rador). — Marţi dimineaţă, Ducele a plecat din Rimini cu avionul şi, după ce a sburat pe deasupra aerodromurilor de la Fano şi Falconara, a aterisat la Jesi, unde a inspectat instalaţiile industriale

După inspecţie, Ducele şi-a continuat sborul.

*

Bologna, 4 (Rador). — Ducele a sosit cu avionul la Reggio Emilia, unde a vizitat uzinele de aviaţie, fiind primit de lucrători şi ingineri cu manifestaţii entuziaste.

In mijlocul aclamaţiilor, Ducele a vizitat apoi cartierul muncitoresc, inspectând lucrările de dărâmare a locuinţelor vechi, care vor fi înlocuite prin case sănătoase.

La ora 10 şi 50, Ducele a sosit cu avionul la Bologna şi a vizitat spitalul în care au fost internaţi răniţii din explozia dela Marano, încurajându-i. Prezenţa Ducelui a dat loc la manifestaţii entuziaste din partea bolnavilor. Dela spital, Ducele s'a dus la aeroport, în aclamaţiile populaţiei, soldaţilor şi muncitorilor, continuându-şi călătoria cu avionul.

Telegrame din străinătate

Declaraţiile Cancelarului Hitler la Palatul Sporturilor din Berlin

Berlin, 4 (Rador). — **Agenţia „D. N. B." transmite următoarea versiune neoficială a discursului rostit de Fuehrer Miercuri în Palatul Sporturilor din Berlin:**

Aşa cum s'a anunţat opera ajutorului de iarnă al poporului german pe 1940—1941 a fost inaugurată chiar de către Fuehrer.

Primul an de război s'a terminat, a spus Fuehrerul, începându-şi cuvântarea sa. Succesele obţinute în cursul acestui prim an sunt unice. Este imposibil să se compare acest prim an de război cu primul an din războiul mondial, căci în acest prim an de război nu s'a ajuns nicăeri, cu tot curajul supraomenesc arătat şi cu toate sacrificiile enorme făcute, decât la rezultate parţiale şi nu la o soluţie definitivă.

Amintind imensul spaţiu geografic care protejează astăzi forţele armate germane, Fuehrerul a declarat între altele:

Numeroşi adversari au fost suprimaţi. Numai graţie fericitei sale poziţii geografice şi graţie abilităţii sale extraordinare de a se strecura Anglia nu a suferit încă aceeaşi soartă.

Nu este aşa cum au voit să facă să se creadă unii politicieni britanici, că armata engleză ar arde de dorinţa de a fi însfârşit lăsată liberă să se arunce asupra inamicului, la fel ca şi un cal focos, care-şi muşcă zăbala. Englezii au fost aşa de aproape de noi şi ar fi putut să-şi satisfacă atât de bine dorinţa. Ei însă s'au retras şi mai aveau încă sfruntarea de a califica aceste retrageri drept mari victorii.

Marele teritoriu, care este dominat actualmente de trupele germane, s'a mărit şi mai mult graţie aliatei noastre, Italia, care, la rândul său, a luat iniţiativa în Africa orientală, şi-a întărit acolo poziţia şi a respins Anglia.

Natural, Anglia poate deasemeni să vorbească de „succese". Dar acestea sunt succese pe care un spirit omenesc normal şi sănătos nu le înţelege; şi, pentru acest motiv, englezii nu au nici o coheziune specială.

PROPAGANDA ENGLEZĂ

Am văzut mereu că propaganda engleză se prăbuşeşte depe o înălţime într'un abis spre a plana totuşi peste câteva zile la înălţimi şi mai mari. Am citit de exemplu într'o zi: „Acum soarta războiului e limpede. Dacă germanii nu vor intra în Paris — şi ei nu vor ajunge acolo, — vor pierde războiul. Chiar dacă totuşi ei vor sosi la Paris, Anglia tot va câştiga războiul.

Astfel Anglia a câştigat numeroase şi „aşa zise victorii". Cea mai glorioasă victorie, — care este, evident, în ochii noştri cea mai ruşinoasă înfrângere, — a fost fuga dela Dunkerque. (Aci discursul Fuehrerului este întrerupt de râsetele asistenţei.

RAPOARTELE MILITARE ENGLEZE

Fuehrerul a dat apoi câteva exemple caracteristice despre rapoartele militare engleze, care dovedesc puţina încredere pe care acestea o merită.

Când noi tocmai intram în Polonia, a continuat Fuehrerul, propagandiştii englezi declarau, din surse bine informate, că germanii şi suferiseră o serie de înfrângeri însemnate şi că polonezii erau pe punctul de a înainta în mod victorios în direcţia Berlinului. Câteva zile mai târziu şi, fără îndoială, deasemeni în cercuri bine informate, s'a auzit că soarta fusese în mod definitiv răsturnată la est. Apoi au venit experţii bine informaţi, care remarcau că, chiar dacă Germania ar fi dobândit un succes, — ceeace nu era cazul, se adăuga, — acest succes nu ar fi în realitate decât un eşec, văzut dintr'un punct de vedere strategic mult mai înalt.

Şi atunci pe când noi ne şi aflam în faţa Varşoviei se ştia că se poate avea drepturi de a se presupune că însfârşit acum marea acţiune a aliaţilor la vest realizase prima victorie decisivă.

Insfârşit: „un mare coşmar ne-a fost evitat. Aceşti polonezi la est, au fost totdeauna punctul nostru slab. Acum ne putem concentra toate forţele noastre pe frontul de vest, unde vom pricinui o înfrângere completă germanilor".

Apoi, am avut pace pentru scurtă vreme. Şi această pace era, evident, deasemeni un succes formidabil şi continuu al forţelor armate engleze şi o prăbuşire constantă a Germaniei.

Dar ce nu au lucrat englezii şi ce nu au săvârşit ei în cursul acestor luni şi ce nu am pierdut noi, dormind? Câte lucruri politicienii englezi nu le-au văzut în această epocă, nu le-au recunoscut la timp şi mai ales în momentul oportun şi câte prilejuri nu am scăpat noi, dimpotrivă? Aceasta până la afacerea norvegiană.

La începutul operaţiilor, rapoartele militare engleze se bucurau de marea greşală săvârşită de noi. Anglia se bucura că avea însfârşit ocazia de a se măsura cu Germania.

Ei au avut prilejul şi lupta s'a întâmplat. Este o ironie a soartei că englezii îşi datoresc poate lovitura cea mai aspră pe care au primit-o propriei lor propagande. Şi iată cum:

Când noi am izgonit pe norvegieni dela Hammar şi dela Lillehammer, o brigadă engleză se îndrepta spre Hammar fără a bănui ceva. Această brigadă nu mai era în contact cu spatele, deoarece avioanele noastre Stuka şi avioanele de bombardament îi distrusese comunicaţiile. Englezii nu au mai ascultat astfel deecât postul lor de radio şi la acest post de radio comandantul brigăzii a aflat că noi ne aflam încă departe în spatele localităţii Lillehammer şi că suferiserăm o gravă înfrângere. Atunci comandantul brigăzii a mers în capul unităţii sale spre Lillehammer. El avea o ladă plină cu documente pe care era scris: „Secret. A nu fi lăsată să cadă în mâinile inamicului". (Mare ilaritate). Şi în aceiaşi noapte el a fost capturat împreună cu preţioasa sa ladă. Iată ce se întâmplă când se acordă încredere rapoartelor engleze. Şi aceasta s'a întâmplat pretutindeni şi totdeauna.

Englezii au fost aruncaţi în mare şi ei totuşi au spus: „Aceasta este o mare victorie". In sfârşit a venit marea luptă dela vest. Tocmai cu prilejul acestei campanii, combinaţia engleză nu a putut face nimic altceva decât să încaseze înfrângeri. In prezent Franţa este deasemeni învinsă. Şi ce explicaţie se dă în această privinţă acum? S'a spus: „Anglia poate însfârşit să se concentreze singură, cu toată forţa sa. Anglia a atins acum poziţia strategică pe care ea a dorit-o şi sperat-o totdeauna, fără încetare. Povara constituită de Franţa nu ne-a costat decât sânge britanic".

GERMANIA E PREGĂTITĂ PENTRU CINCI ANI

S'a mai spus, a adăuga Fuehrerul, între altele, în ce priveşte Anglia, că războiul va mai dura trei ani. Dar eu am spus la vreme mareşalului Reichului, Hermann Goering, să pregătească totul pentru cinci ani. Noi nu am acţionat astfel, deoarece eu aşi crede că războiul va dura cinci ani. In tot cazul, Anglia va fi doborâtă. (Aplauze foarte îndelungate). Eu nu cunosc altă dată finală decât aceasta. (Aplauze).

Dacă englezii sunt foarte curioşi şi dacă se întreabă: „Dar dece nu veniţi odată?", le răspund: „Liniştiţi-vă. Vom veni". (Aplauze frenetice). Nu trebue să fii totdeauna aşa de curios.

Lumea aceasta, a spus Fuehrerul, va fi eliberată. Va trebui să înceteze acest sistem permiţând unei naţiuni să blocheze în mod arbitrar un continent întreg. De aci înainte va trebui să se împiedice ca să fie posibil ca un stat de piraţi să poată din când în când, după bunul său plac, să arunce 450 de milioane de persoane mai mult sau mai puţin în sărăcie şi în mizerie. Imi pare însuportabil ca o naţiune de 85 de milioane de oameni să poată fi ameninţată oricând în existenţa sa de un alt popor, când în această privinţă îi vine ideea unei bande de plutocraţi.

APELURILE ADRESATE DE FUEHRER ANGLIEI

Fuehrerul a amintit că el a întins adeseori mâna sa poporului englez, în vederea unei înţelegeri. Voi ştiţi, a spus el, că acesta era programul meu de politică externă.

Făcând aluzie la ultimul său apel adresat Angliei, Fuehrerul a continuat între altele:

Prefer în prezent să lupt până la o soluţie clară şi definitivă. Şi această soluţie nu va fi decât accea ca regimul aţâţătorilor mizerabili şi infami să fie îndepărtat pentru totdeauna şi ca să se creeze o situaţie în care să nu mai fie posibil ca o naţiune să tiranizeze întreaga Europă pe viitor.

Germania şi Italia vor lua asupra lor de a face astfel ca asemenea lucruri să nu se mai repete în istorie. Toţi aliaţii Angliei şi toate planurile lor nu vor putea schimba nimic din aceasta. Suntem gata pentru tot şi bine hotăriţi a acţiona oricând.

Mai presus de orice, nu ne este frică de nimic. Noi, naţional-socialiştii-germani, am trecut prin şcoala cea mai aspră care există în lume. Nimic nu ne va putea intimida, nimic nu ne va putea surprinde.

Când englezii au intrat în război acum un an, ei şi-au spus: „Avem un aliat: acesta este generalul Revoluţie". Iată însă că ei nu au avut nici o idee despre ceeace înseamnă statul naţional-socialist al poporului german. Acest general Revoluţie nu a fost văzut nicăeri.

Apoi au afirmat că au şi un alt aliat: generalul Foamete. Noi am contat de mai înainte pe faptul că aceşti mari filantropi vor încerca, ca şi în războiul mondial, să facă să moară de foame femeile şi copiii noştri şi am luat toate măsurile necesare.

Dar acest general nu era deasemeni decât o falsă speculaţie. Acum s'a descoperit un al treilea general: generalul Iarnă.

Dacă englezii au recurs la asemeni generali, ei nu ar trebui să uite să numească pe generalul lor cel mai eminent: generalul Bluff, mareşal al imperiului britanic. Acesta este unicul lor aliat serios.

POPORUL GERMAN A INVAŢAT SA CUNOASCA ANGLIA

Dar nu mai putem fi bătuţi cu acest general. Acesta este poate un mijloc de a abrutiza poporul englez, dar poporul german a învăţat să cunoască într'adevăr Anglia. Acest mijloc nu va permite acestor domni să câştige războiul şi celelalte mijloace sunt din fericire în mâinile noastre şi aci vor rămâne.

Şi când va suna ceasul, noi vom înlocui pe generalul Foamete sau Revoluţie sau Iarnă sau Bluff prin generalul Acţiune, adică prin acţiune. Şi atunci vom vedea cine face faţă mai bine încercării.

Apoi Fuehrerul a amintit recunoştinţa poporului german faţă de soldaţii săi.

In aceste zile a spus el, toţi simţim nevoia de a mulţumi aviaţiei noastre.

Astăzi aşi voi înainte de toate să mulţumesc celora din spatele frontului pentru tot ceeace ei au făcut în cursul anului trecut. Este o minune să vezi poporul nostru în război în toată disciplina sa.

Am avut ocazia să vedem aceasta din acest moment, când d. Churchill ne prezintă noua sa invenţie a atacurilor aeriene nocturne. El nu procedează astfel deoarece aceste raiduri aeriene ar fi încoronate de un succes deosebit, ci pentrucă forţele sale aeriene nu pot veni ziua de deasupra Germaniei, în timp ce aviatorii germani sboară în fiecare zi pe deasupra teritoriului englez.

Englezii aruncă noaptea bombe la întâmplare asupra cartierelor locuite de populaţia civilă, asupra fermelor şi satelor.

Timp de trei luni nu am lăsat să se răspundă la aceste atacuri în speranţa că ei vor pune capăt acestui scandal. D. Churchill a văzut aci un semn al slăbiciunii noastre. Voi înţelegeţi că noi acum le dăm răspunsul pe care ei îl merită. (Vii aclamaţiuni).

Vom pune capăt uneltirilor acestor piraţi nocturni. Va veni clipa când unul din noi doi se va prăbuşi şi acesta nu va fi Reichul naţional-socialist. Eu am purtat în cursul vieţii mele o luptă asemănătoare până la ultimele consecinţe. Acum inamicul este cel care se prăbuşeşte şi care ocupă ultimul său loc de refugiu în insulele britanice, de lângă Europa.

ŢELURILE GERMANIEI

Tocmai în vederea acestei lupte, a continuat Fuehrerul, trebuie să înţelegem cât este de necesar să desvoltăm şi să făurim comunitatea naţională germană. Ceeace face puternic pe soldatul german este faptul de a şti că în spatele lui un popor întreg s'a ridicat într'o unitate de oţel şi o fanatică voinţă. Este vorba aci de un popor inspirat de ţelurile înalte pe care el şi le propune să le atingă. Şi ţelul pe noi îl avem în vedere tinde la mai mult decât de a câştiga acest război. Noi voim să construim o nouă stare. Iată pentru ce ceilalţi ne urăsc. Aceştia sunt plutocraţiile, unde nu domneşte decât o mică ceată de capitalişti asupra mulţimilor, strâns legată, natural, de evreii internaţionali şi de francmasonerie. Ei ne urăsc din cauza concepţiei noastre sociale şi tot ceeace noi proectăm şi realizăm pe această bază le pare primejdios. Ei sunt convinşi că trebuie să suprime această evoluţie. Eu cred că statele, care nu vor lua parte, vor trebui, mai de vreme sau mai târziu, să piară.

Tocmai pentrucă ştim că această luptă este la urma urmelor o luptă pentru toată baza socială a poporului nostru, pentru substanţa vieţii noastre, şi că a început bătălia contra acestei substanţe, nu ne mai rămâne altceva de făcut decât de a ne declara solidari în această luptă pentru idealul nostru.

Opera de ajutorare de iarnă, această minunată organizaţie de sprijin, unică în lume, este o demonstraţie formidabilă a acestui spirit.

Spiritul comunităţii noastre este acel care ne ajută să suportăm totul şi care face ca poporul nostru să fie tare în faţa luptelor şi deciziilor viitoare. Cu cât lumea va vedea că acest mare popor nu este decât o singură comunitate, a încheiat Fuehrerul, cu atât ea va recunoaşte, că se pot învinge oameni care-şi urmează drumul separat, dar că nici o putere din lume nu ar putea să învingă 86.000.000 de oameni, care au ceiaşi voinţă şi hotărire şi care sunt gata să aducă la îndeplinire aceiaşi acţiune.

O dare de seamă a d-lui Goebbels

Berlin, 4 (Rador). — *Discursul Fuehrerului a fost precedat de o dare de seamă, făcută de dr. Goebbels, asupra activităţii operei ajutorului de iarnă al poporului german în primul an de război, activitate ale cărei cifre uriaşe dovedesc legătura strânsă şi nesdruncinată ce există între front şi Patrie.*

Ministrul propagandei a arătat că în acest an de război fondurile adunate şi distribuite de opera ajutorului de iarnă au atins cifra de 681 milioane de mărci, faţă de 566 milioane în anul precedent.

Cele cinci colecte făcute pe străzi în oraşele şi satele Reichului din iniţiativa operei pentru asistenţa de război, în favoarea Crucii Roşii, au dat în total 221,5 milioane de mărci, deşi rezultatul maxim ce se aştepta era de 60 milioane mărci.

Dat fiind că Germania nu mai are şomeuri de întreţinut în timpul iernii, aceste sume uriaşe au fost întrebuinţate la organizarea unor mari opere sociale, nu numai pentru înlăturarea unei mizerii existente, ci pentru prevenirea din timp a unei eventuale mizerii viitoare, prin ajutorarea mamelor şi copiilor, prin evitarea mortalităţii la copii şi prin fortificarea copiilor slabi, care au fost trimişi în colonii.

Fericirea nu stă în posedarea banilor ci într'o bună întrebuinţare a rezervelor naţionale. Comunitatea poporului este fericirea supremă. Obţinând graţie ei victoria, fapt care nu lasă nici cea mai mică îndoială, poporul nostru va putea să-şi făurească viitorul în toată libertatea. Când vom poseda resursele necesare şi când nu vom mai fi obligaţi să trăim, ca până în prezent, de azi pe mâine, atunci numai vom fi noi în stare să demonstrăm lumii, prin exemplul poporului german, ceeace înseamnă adevăratul socialism.

Evreii eliminaţi din viaţa economică a Slovaciei

Presburg, 4 (Rador). — **Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:**

Parlamentul slovac a votat o lege prin care guvernul este împuternicit să elimine pe evrei din viaţa economică a ţării.

Foc la o şcoală din Iaşi

Iaşi, 5 Sept.

La şcoala primară catolică, din str. Colonel Langa, a izbucnit astă-noapte un puternic incendiu.

La faţa locului au sosit pompierii, cari au lucrat câteva ore pentru localizarea focului.

A fost distrus întregul acoperiş, iar pagubele se ridică la circa 20 mii lei.

Focul a izbucnit dela o cameră cu combustibil, lemne, gaz, cărbuni, etc

Cauzele incendiului n'au fost încă stabilite

Copil răpit

Iaşi, 5 Sept.

Poliţia locală anchetează o îndrăzneaţă răpire de copil, săvârşită în plin centrul oraşului.

Astfel, d-na Ana Licht, din str. Păcurari, s'a plâns poliţiei, că un taxy de Bucureşti, cu n-rul 133, s'a oprit în faţa casei sale, răpindu-i un copil de 13 ani.

Maşina a dispărut apoi.

S'au dat circulări pentru capturarea maşinei şi a răpitorilor

AGRICULTURA

Cuptoare pentru porumb

In anul acesta, cu climă excepţională, porumbul e încă verde la începutul lui Septembrie şi nu se întrevede cazeua lui naturală, mai ales în regiuni de deal şi coline din Moldova. Există, ca atare, teama unei mari lipse de hrană sau a unei întrebuinţări de porumb stricat. Dacă la aceasta se adaugă surplusul de consumaţie datorit îngrămădirei refugiaţilor în urma restrângerei teritoriului, ne dăm seama cât de necesar este să punem, în stare de conservare şi de întrebuinţare, cea mai mică părticică din rodul pământului.

Se actualizează astfel vremurile de lipsă din 1899, când seceta a cauzat înfometarea ţărănimei, ceeace a născut ideia „pătulelor de rezervă" pentru timpuri de restriţte, ca şi amintirea anului nefavorabil din 1933, când porumbul a rămas necopt şi s'a propus uscarea lui la cuptor. Din nefericire discuţiunile şi soluţiile date de prevenirea lipsurilor, n'au avut nici o urmare.

Problema uscării porumbului trebue privită din punctul de vedere al întrebuinţării silozurilor în cât mai largă măsură, dar trebue privită, mai ales, din punctul de vedere al salvării lui în cât mai mare cantitate spre a servi la hrana higienică a săteanului, fără a se recurge la ajutorul statului cu porumb din alte părţi. Pentru aceasta trebue să se realizeze sistemul de useare, individual, cu mijloace simple şi ieftene.

Cel mai lesnicios lucru e ca ştiuleţii verzi, ce sunt în lapte sau în ţintă (pârgă), în luna Octombrie să fie uscaţi în cuptoarele arse de pâine, cărora să li se adauge un sistem de grătii de nuele, pentru ca, împreună cu vatra, să sporească suprafaţa de uscare.

Pentru cantităţi mai mari, e bine să se construiască magazii de scânduri, bine încheiate, prevăzute cu un cuptor în care să se ardă orice fel de material, şi cu un canal—coş de cărămidă — ce merge orizontal şi cât mai cotit spre a mări puterea de încălzire. In interiorul magaziei se aşează grătii dese, dând posibilitatea ca materialul, în destul de mare cantitate, să se usuce în 24—48 ore. Instalaţia se poate face de marele proprietar, care primeşte porumbul spre uscare în schimbul unei taxe sau se face de comună prin asocierea locuitorilor.

S'ar mai putea întrebuinţa chiar cuptoare scobite într'un mal, cu posibilitate de a avea trei pereţi, rămânând de construit numai coşul orizontal pentru condus fumul, acoperişul şi un perete. Astfel de cuptor s'a întrebuinţat în timpul războiului trecut pentru uscat fructe şi legume.

După ce sunt scoşi din cuptoare, ştiuleţii se vor duce în pătule, spre a se desăvârşi uscarea şi a se păstra cât mai mult timp.

Prof. E. GRINŢESCU

Situaţia agricolă

Treeratul grâului s'a terminat în mare parte. Calitatea lui confirmă cele spuse anterior. Din cauza timpului rece, porumbul e întârziat şi verde. Există teama că nu se va usca suficient până la căderea brumei. In regiunile muntoase şi deluroase ovăzul se seceră abia acum. Floarea soarelui şi sfecla de zahăr vor da recolte satisfăcătoare. Fasolea dă o recoltă mijlocie. Viile sunt compromise afară de mici regiuni; de asemenea recolta de fructe e slabă, afară de judeţul Turda, unde e abundenţă de mere şi prune. La animale s'au ivit pesta porcină şi rugetul la porci, iar la vite bovine s'a ivit în Moldova febra aftoasă.

O BOGĂŢIE CE SE PIERDE

Toată regiunea dealurilor este plantată cu pruni. Dacă s'ar strânge **sâmburii prunelor**, în toată ţara, ar rezulta mii de vagoane.

Din aceşti sâmburi se extrage un ulei la fel cu cel de migdale dulci, care, pe lângă întrebuinţările în parfumerie, în farmacie, în fabricarea săpunurilor medicinale, arsul în lămpi, **este bun şi de mâncare.** Acest ulei se fabrică mult în Germania. El este galben, cu gust plăcut ceşi cel de migdale dulci.

Sâmburii de prune conţin între 25 la 30 la sută ulei şi se extrage sigur chiar în presele ţărăneşti mai mult de 20 la sută, adică mai mult de 2000 kg. ulei la vagonul de sâmburi.

Uleiul este nesicativ ceşi cel de masline şi se compune din 24 la sută steamină şi 76 la sută oleină.

Pentru a-l transforma în săpun, pentru 100 părţi ulei trebuesc 19 părţi potesă caustică sau sodă. Cu el se falsifică uleiul de migdale amere.

Din uleiul extras din sâmburi curaţi, adică îndepărtând cojile tari, **turtele** au o mare valoare pentru comerţul de parfumerie pentru extragerea **esenţei de migdale amare** (aldeida benzoică) şi la fabricarea unor licheururi.

Sâmburii de prună conţin principii amere şi acid prusic, care este otrăvitor; rămân însă în turte şi nu trec în ulei. Turtele vor servi ca îngrăşământ.

La prepararea uleiului prin presiune nu se va adăoga apă şi nu se va încălzi, căci **amigdalina** şi **emulsina** se transformă în aldeidă benzoică şi n'ar mai avea valoare turtele în extragerea esenţei. (J. Fritsch, chimist, Paris).

Supunem acestea la cunoştinţa agricultorilor, capitaliştilor şi fabricanţilor de uleiu, spre a pune în valoare această bogăţie ce se pierde, atât în folosul lor cât şi pentru economia ţării, produsele valorând sute de milioane, mai ales acum când nu mai avem seminţele oleaginoase din Basarabia.

PETRU I. POPESCU-Silişteni
avocat, T. Măgurele

Despre cultura intercalată de rapiţă in floarea soarelui

Faţă de extensiunea luată în ultima vreme de cultura florii soarelui în România, unii agricultori s'au gândit să adopte metoda intercalării culturii rapiţei şi în floarea soarelui.

Ideea este de actualitate şi merită să fie luată în seamă. Este cu atât mai interesantă cu cât, în afară de celelalte foloase pe care le prezintă cultura intercalată de rapiţă în o prăşitoare umbrită, reuşita ei ar rezolva pentru floarea soarelui şi problema asolamentului.

Cultura intercalată de rapiţă în porumb este, firească, o metodă mai mult practică decât ştiinţifică. Pe spaţiul liber dintre rândurile depărtate de porumb, într'un sol odihnit, nitrificat prin dry-farming, se cultivă o plantă care vegetează încet la umbră, ascunsă insectelor, duşmanele ei necruţătoare şi ferită apoi, împotriva efectelor gerului, de un sistem natural de obstacole împletite, care reţine şi fixează zăpada.

Aria de cultură a florii soarelui coincide cu aria porumbului. Solul şi clima, care convin porumbului, priesc şi florii soarelui. La prima vedere deci, nimic par'că n'ar împiedica reuşita celor două culturi consecutive propuse, care ar spori considerabil producţia oleaginoaselor. Sunt însă câteva consideraţiuni de alt ordin, care ne sileşte să recomandăm cea mai mare prudenţă în primele încercări ce se vor face. Vom căuta să le cercetăm în chip sumar.

*

Cultura rapiţei în floarea soarelui implică o însămânţare mai timpurie decât în porumb. La acea epocă, nu exista încă sămânţa provenită din recolta nouă. Nu este însă o piedică gravă, de oarece plugarul va putea să păstreze anuul cantitatea de sămânţă trebuincioasă pentru începutul verii următoare. Insămânţarea timpurie a rapiţei este impusă de ultima prăşilă, de asemenea mai timpurie, a florii soarelui. Dacă se aşteaptă începutul lunii Iulie, se pierde beneficiul prăşilei ordinare, care, scutind o muncă, reprezintă una din feţele avantajoase ale metodei, adică economia şi rămâne ca acoperirea seminţei aruncată mai târziu să se facă deosebit cu sapa.

Vegetaţia florii soarelui este bogată. Ea ne pune în faţa îndoielei probleme, de a afla dacă va îngădui să se facă cumsecade această prăşilă relativ târzie de acoperire a boabelor şi, mai ales, dacă umbra întunecoară din lanul de floarea soarelui va lăsa plantele răsărite să vegete şi să dureze în condiţiuni mulţumitoare până la recoltarea florilor. Este destul de probabil că răspunsul va fi afirmativ la ambele întrebări.

Intrezărim însă, ca fiind mai puţini favorabile, fenomenele de au să le fiinţă mai târziu, la epoca recoltării florii soarelui, care se face cu cel puţin o lună înainte de culesul porumbului. Pe la 1 Septembrie, lanul se va descoperi şi rapiţa crudă va rămâne expusă de vreme la lumina şi căldura soarelui. Vegetaţia se va desvolta repede şi, la epoca căldurooasă la care d'abia se seamănă rapiţa în câmp deschis, va risca, cu ajutorul posibil al unei clime prinicioase, să progreseze într'atâta, până la ivirea iernei, încât ţesuturile înaintate să fie prinse de răceală într'o stare de sensibilitate care să pună soarta culturii în primejdie.

Descoperirea timpurie a culturii intercalate va mai provoca un alt neajuns, un neajuns fatal, care în nici un caz nu va putea fi ocolit şi care ne îndreptăteşte să opinăm că metoda în discuţie nu prea are sorţi de reuşită. Rapiţa descoperită prea de vreme nu va mai fi ferită de invazia insectelor. Nu numai Entomoscelis Adonidis, care se împerecheză în luna Septembrie, va depune în voie ouăle sale în lanul de floarea soarelui, întocmai ca în culturile din câmp deschis, dar chiar Atalia Spinarum va putea să pricinuiască încă oarecari pagube limitate.

Când porumbul ajunge la maturitate, frunzişul său se usucă treptat şi razele solare pătrund sistematic până la rapiţa tânără, a cărei desvoltare începe d'abia la epoca culesului. Atalia Spinarum n'a pătruns în lanul de porumb, din pricina lipsei luminii, care menţine insectele în afară